

ŠKOLNÍ ČASOPIS

e-mail: puclik@nmnm.cz

<http://zs1.nmnm.cz>

číslo 29 - listopad 2004

PUCLÍK

ZÁKLADNÍ ŠKOLA NOVÉ MĚSTO NA MORAVĚ, VRATISLAVOVO NÁMĚSTÍ 124

Žáci 5. ročníku s paní učitelkou Poláčkovou
ve zpravodajském studiu České televize
(strana 16)

PÁR SLOV ÚVODEM

Všechno má svůj začátek i konec. Nic s tím nenaděláme, i kdybychom se na hlavu postavili, je to prostě tak. Prázdniny kolem nás prosvitěly jako střela a najednou jsme rovným nohama zase ve školním roce, který se vždycky tak nepříjemně táhne, a mnohdy máme pocit, že snad nikdy neskončí. Taky léto už je v čudu a před námi zamlžený a uplakaný podzim.

Skoro by se tedy zdálo, že nás nečeká žádná příjemná změna a že se v téhle době nedá zažít nic zajímavého. Ona to ale není pravda. Několik důkazů najdete hned v tomhle čísle Puclíka, který vám mimo jiné přiblíží třeba nedávnou návštěvu našich pátáků v České televizi v Praze na Kavčích horách, exkurzi devátáků do Adršpachu nebo třeba významný úspěch dvou Lucií z 9.C, které se staly dívkami letošního léta v soutěži, kterou vyhlásil časopis Dívka. V tomto úvodním čísle letošního školního roku toho najdete samozřejmě víc, stačí začít listovat.

Chceme vás seznámit také se změnami, které nastaly v redakční radě. Před prázdninami opustili redakci devátáci, kteří jsou v tuhle chvíli už na středních školách, a proto jsme náš redakční tým doplnili o nové a čerstvé síly. Jsou jimi **Eliška Kuběnová** a **Dita Niesnerová** ze 7.C a dále **Pepa Tulis** a **Honza Fousek** z 8.C. Celá redakce má tedy v současnosti třináct členů – deset z řad žáků a tři učitele.

Znovu bychom vám rádi připomněli, že Puclík netrpělivě čeká na všechny vaše nápady, připomínky, příspěvky, dotazy, žádosti, přání, stížnosti – zkrátka na cokoliv, co vás v souvislosti se školním časopisem nebo životem školy napadne. Máte-li něco na srdci, redakční schránka u kabinetu výpočetní techniky nebo kdokoli z redakční rady jsou připraveni vás vyslechnout.

Byli bychom rádi, abyste si zážitky z různých akcí, jako jsou třeba exkurze, besedy, závody, soutěže, olympiády a podobně nenechávali jen pro sebe, ale abyste se o ně podělili prostřednictvím Puclíka s námi se všemi. Všechny dobré příspěvky rádi otiskneme.

Tak tedy zalistujte v letošním prvním čísle a třeba vás při jeho čtení napadne, čím byste do toho příštího přispěli právě vy. Hezkou zábavu.

Redakce

PUCLÍKOVA ŠUŠKÁRNA

- Nepříjemnou příhodu zažil při tělocviku pan učitel Jurek. Žáci se s plným nasazením pustili do florbalu, pan učitel se na chvíli zasnul a v tom okamžiku dostal florbalovým míčkem rovnou mezi oči. Zásak však nesl statečně a podle našich informací na něm nezanechal žádné následky.
- Do nezvyklé situace se dostala při tělocviku skupina dívek ze sedmého ročníku s paní učitelkou Janíčkovou. Zatímco děvčata cvičila v tělocvičně 2. ZŠ, podařilo se jednomu oddělení družiny, které v budově tělocvičny sídlí, zalomit klíč v zámku hlavního vchodu. Děvčata i paní učitelka se tak staly nedobrovolnými vězni v tělocvičně. Ale i s touhle situací se nakonec vypořádaly – paní učitelka neztratila duchapřítomnost a zavelela k opuštění budovy oknem ze skladu náradí.
- Šušká se, že už brzy při objednávání nebo odhlašování obědů nebudeme muset do jídelny k objednávacímu počítači, ale že to zvládneme přes internet třeba z učebny výpočetní techniky nebo večer z domova. Nebudeme k tomu potřebovat ani čip, ale postačí nám znát kód jídelny a vlastní heslo. Bližší informace obdrží každý strážník už brzy od vedoucí školní jídelny, aby si mohl své heslo zaregistrovat a službu začít podle svého uvážení využívat.
- Při hodině přírodopisu v 7.C vysvětlovala paní učitelka Janíčková žákům stavbu těla ptáka na modelu jeho kostry. Výklad vedla s takovým nasazením, že nebohý pták nápor nevydržel a upadla mu obě křídla. Ale není důvod ke smutku – třeba z toho zbytku půjde sestavit model ještěrky. Ta přece křídla nepotřebuje.

VELKÝ ÚSPĚCH NAŠÍ ŠKOLY V PŘESPOLNÍM BĚHU

Okresní kolo

Ve čtvrtek 14. 10. 2004 proběhlo v areálu hotelu SKI v Novém Městě na Moravě okresní kolo v přespolním běhu. Jako každý rok i letos se tohoto závodu zúčastnila i družstva naší školy. Děvčata navázala na tradici a opět zabodovala - družstvo ve složení Magda Pohanková, Karolína Mičíková, Lenka Šimková a Lucie Mašová obsadilo 4. místo.

Největší radost nám udělalo **1. místo** družstva starších dívek ve složení **Zuzana Ožanová, Monika Šimonová, Hana Ambrožová, Lucie Kutalová a Michaela Procházková**. Toto družstvo postoupilo do regionálního kola. Potěšilo nás, že jsme porazili družstva z gymnázií a sportovních škol.

Družstva chlapců na nejlepší nestačila. Družstvo mladších ve složení Marek Homolka, Jaroslav Lankaš, Libor Skryja, Jakub Stařík, Tomáš Ptáček a družstvo starších ve složení Josef Šimek, Jiří Humlíček, Martin Mareš, Petr Šidlák, Jan Vařák skončila na 12. místě.

Regionální kolo

21. 10. 2004 pokračoval přespolní běh regionálním kolem opět v areálu u hotelu SKI. Družstvo našich dívek se opět neztratilo ve startovním poli. Dívky naopak ukázaly, že dokážou porazit všechna družstva. V konečném součtu umístění jednotlivkyň si zajistily **1. místo a tím i postup do republikového finále**.

Republikové finále

V sobotu 6. 11. 2004 se v Bystřici pod Hostýnem konalo republikové finále přespolního běhu. Závod proběhl na náročné trati za účasti čtrnácti družstev z celé republiky. I přesto, že zúčastněné školy byly většinou se sportovním zaměřením, se naše dívky ve startovním poli neztratily a v silné konkurenci vybojovaly nádherné čtvrté místo. Družstvo startovalo ve složení: **Zuzka Ožanová, Hana Ambrožová, Adéla Pojezná, Lucie Kutalová, Míša Procházková a Monika Šimonová**. Všem děvčatům blahopřejeme a děkujeme za skvělou reprezentaci školy.

Mgr. Ivona Kovačičová

CO NÁS ČEKÁ

AKCE A UDÁLOSTI NEJBLIŽŠÍHO OBDOBÍ

- 17. listopadu 2004 Státní svátek
- 22. listopadu 2004 Vystoupení Pavla Nováka
- 6. prosince 2004 Chlupatá pohádka – pořad pro 1. stupeň

KOLIK NÁS LETOS JE?

TŘÍDY, ŽÁCI, UČITELÉ VE ŠKOLNÍM ROCE 2004-2005

třída	třídní učitel	chlapci	dívky	celkem	umístění třídy
1.A	Dita Machová	12	13	25	přístavba – Tyršova ulice
1.B	Markéta Šebková	13	12	25	přístavba – Tyršova ulice
2.A	Miroslava Kotovicová	11	12	23	přístavba – Tyršova ulice
2.B	Ivana Fousková	11	12	22	přístavba – Tyršova ulice
3.A	Eva Hlavsová	13	14	27	přístavba – Tyršova ulice
3.B	Viera Buchtová	17	12	29	přístavba – Tyršova ulice
4.A	Marcela Žďánská	11	10	21	hlavní budova
4.B	Jaroslava Truksová	10	11	21	hlavní budova
4.C	Martina Drimlová	8	12	20	hlavní budova
5.A	Pavla Poláčková	14	13	27	hlavní budova
5.B	Markéta Niesnerová	13	15	28	hlavní budova
5.C	Vlasta Fryšavská	13	15	28	hlavní budova
5.D	Lenka Sýkorová	16	11	27	hlavní budova
6.A	Jitka Matoušková	16	13	29	hlavní budova
6.B	Renata Slámová	12	12	24	hlavní budova
6.C	Miroslav Jurek	11	19	30	hlavní budova
7.A	Ivona Kovačičová	15	13	28	hlavní budova
7.B	Martina Janíčková	15	13	28	hlavní budova
7.C	Jaroslava Gregorová	10	15	25	hlavní budova
8.A	Petr Smékal	16	10	26	hlavní budova
8.B	Jaroslava Kozárová	14	14	28	hlavní budova
8.C	Eva Ficová	13	13	26	hlavní budova
8.D	Pavel Hnízdl	16	12	28	hlavní budova
9.A	Marcela Zelenková	13	10	23	hlavní budova
9.B	Jaroslava Hnízdllová	11	8	19	hlavní budova
9.C	Dagmar Svobodová	10	15	25	hlavní budova
CELKEM		334 chlapců	329 dívek	663 žáků	26 tříd

Počet učitelů: 38

Počet vychovatelů školní družiny: 2

Ostatní zaměstnanci: 8

Během loňského školního roku odešla na mateřskou dovolenou paní učitelka **Martina Smetanová**, pracovní poměr na naší škole ukončila také paní učitelka **Martina Honzlová**. Paní učitelky **Marie Blažková**, **Marie Rajská** a **Ludmila Zobačová** odešly do důchodu.

Novými tvářemi pedagogického sboru jsou paní učitelky **Jaroslava Truksová**, **Marcela Žďánská**, **Šárka Zdražilová** a **Lenka Sýkorová** – všechny učí na prvním stupni. Novou paní učitelkou je rovněž **Gabriela Mahlová**, která na naší škole v loňském roce působila jako asistentka.

DEVÍTKY V DOBROŠOVĚ, HRONOVĚ A ADRŠPACHU

Třídy 9.B a 9.C se dne 7. 10. 2004 vypravily na exkurzi do Dobrošova, Hronova a Adršpachu. Jela s námi paní učitelka Kovačičová a paní učitelka Janíčková. Program jsme měli celkem nabitý, a proto jsme vyjžděli už o půl sedmé ráno od kulturního domu.

Cesta byla dobrá a všichni jsme věřili, že budeme mít krásné počasí. Kolem desáté hodiny jsme dorazili do Dobrošova, kde jsme měli objednanou prohlídku pevnosti. Jednalo se o pevnost z 2. světové války, která měla sloužit jako ochrana republiky. Průvodce nás celou stavbou provedl a přiblížil nám jak to v té době asi vypadalo.

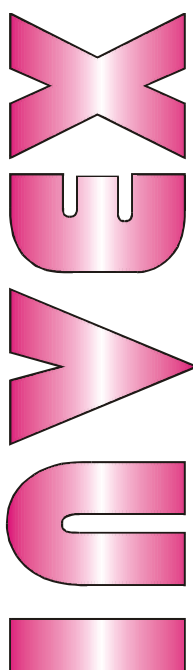
Poté jsme se přesunuli do města Hronov, kde jsme navštívili rodný dům Aloise Jiráska. Po prohlídce jsme si ještě prošli místní park, kde jsme mohli ochutnat léčivé prameny. Ty však moc vábně nevoněly, a proto většina od ochutnávání upustila.

Posledním cílem naší exkurze byla prohlídka Adršpachu. Nejdříve jsme se mohli posilnit v bufetech, nakoupit si nějaké suvenýry a potom nám byla přidělena průvodkyně, která nás celými skalními útvary prováděla. Bylo nádherné počasí, a tak jsme mohli v klidu obdivovat krásu Adršpachu. Když jsme měli asi půl prohlídky za sebou, došli jsme k jezírku, které bylo mezi skalami. Nasedli jsme na loďku a mohli se kochat. Bylo moc pěkné jet po vodě a prohlížet si skály. Po plavbě jsme pokračovali dále. Museli jsme vyšlapat dost schodů.

Kolem čtvrté hodiny jsme se všichni vrátili na parkoviště a za chvíli už jsme se vraceli domů. Cesta nazpět proběhla bez problémů a každý se vracel s krásnými zážitky. Do města jsme dorazili kolem osmé hodiny a všichni se rozešli domů.

Iveta Jurovatá, 9.C

...jak ho asi neznáte

Jako každý rok se výpočetní třídy vydaly 14. října na veletrh výpočetní a komunikační techniky INVEX do Brna. To, jak to tam bývá, už znáte z minulých let. Nyní se vám pokusíme přiblížit INVEX, jak si ho užíváme my...

Veletrh Invex v Brně se konal od 11. do 15. 10. 2004. Na začátku bývá skoro každým rokem rvanice. Letos nám trvalo skoro hodinku, než jsme se tam prorvali. Dorazili jsme za brány a naše svačiny už nebyly těmi svačinami, které jsme si přivezli. Když už jsme se dostali dovnitř, tak začínáme prohledávat pavilony. Letos strašně mrzlo, a tak jsme se chodili do pavilonů také ohřát.

Před pavilonem „Z“ jezdili kluci z Brna po U-rampě freestyle. Později tam zkoušely děvčata karaoke (je puštěná písnička a vy do hudby zpíváte) - to byla docela sranda. Většina lidí se zdržovala v pavilonu Z. Byla tam akce, kterou moderovali kluci z Medúzy (hudební magazín). Když jsme tam byli my, tak zrovna zpíval Standa Dolínek a to písně ze své nové desky. Byli tam taky hokejisté Milan Hejduk a Patrik Eliáš, kteří povídali, jak to vlastně chodí v hokeji.

Dita Niesnerová a Eliška Kuběnová, 7.C

nové tváře

učitelského sboru

Jistě jste si stačili všimnout, že po prázdninách se v pedagogickém sboru naší školy objevilo několik nových tváří. Ti z vás, které nové paní učitelky učí, je už jistě dobře znají. Aby mohli nové paní učitelky lépe poznat a alespoň trošku se s nimi seznámit i všichni ostatní, položili jsme jim několik otázek, které se týkají jak školy, tak i jich samotných.

OTÁZKY:

1. Na které škole jste učila před nástupem na naši školu?
2. Jaký první dojem na vás naše škola udělala, jak na vás zapůsobila budova po vstupu?
3. Co pro vás bylo na naší škole největší změnou nebo překvapením?
4. Chtěla jste být vždycky učitelkou, nebo jste dříve toužila po jiném povolání?
5. Myslíte, že se žáci změnili od doby, kdy jste sama seděla v lavicích?
6. Který předmět jste ve škole vůbec neměla ráda?
7. Jakou barvu máte nejraději (nebo kombinaci barev)?
8. Je nějaké jídlo, které se na vašem stole nemůže objevit?
9. Jaká se vám líbí hudba – máte oblíbeného zpěváka nebo skupinu?
10. Umíte jezdit na koni?
11. Kde jste byla v životě nejdál od svého bydliště?
12. Kterou zemi byste moc ráda navštívila a proč zrovna ji, co vás na ní láká?
13. Je naopak nějaká země, po které vůbec netoužíte?
14. Máte doma nějaké zvířátko, domácího mazlíčka nebo jaké zvíře byste chtěla, kdybyste k tomu měla podmínky?
15. Který film jste viděla nejvícekrát v životě?
16. Který je váš nejoblíbenější herec nebo herečka?
17. Co vám říká jméno Sámer Issa?

Gabriela Mahlová

1. Tato škola je moje první.
2. Byla jsem zmatená, protože škola na mě působila jako velké bludiště.

4. Chtěla jsem být učitelkou 1. stupně, ale potom mě ta vášeň přešla.
5. Není to dlouho, co jsem opustila školní lavice, takže asi moc ne.
6. Nesnášela jsem přírodní vědy jako matematiku, chemii, fyziku.
7. Nemám oblíbenou jednu konkrétní barvu.
8. Nikdy bych nesnědla ani kousíček hovězího masa, takže všechna hovězí jídla.
10. Ano, umím.
11. Tunisko.
12. Ráda bych se podívala do Austrálie, která je zajímavá svojí pestrostí. A jsou tam prý mladí a bohatí muži :-)
13. Kuba.
14. Já osobně ne, ale kdybych si mohla vybrat, tak tygra.
15. Byl to hříšný tanec – jako puberťačka jsem ho sledovala každý týden.
16. Vin Diesel.
17. Byl to finalista SuperStar.

Mgr. Jaroslava Truksová

1. Na 1. ZŠ ve Žďáře nad Sázavou a 3 roky v Brně.
2. Veliká, smutná.
3. Malá třídička! Mám okolo sebe málo prostoru, ale přizpůsobuji se a zvykám si. Ale to víte, pro člověka s klaustrofobií je to fuška.

4. Odmalička jsem chtěla být paní učitelkou. Trpěly moje panenky.
5. Děti jsou asi stále stejné, ale doba se změnila.
6. Fyziku a chemii, záleželo na vyučujícím.
7. Modrou.
8. Dršťková polévka.
9. David Bowie.
10. Ne, bojím se, že by mě „ožužlal“.
11. V Turecku, v Anglii...
12. Nový Zéland – kvůli přírodě (Né!!! Kvůli Pánu Prstenům!).
13. Asi ne.
14. Máme suchozemskou želvu „Paní Keksíkovou“. Je správná. Vůbec nechce být v teráriu a žije pod kobercem u topení. Je jako pejsek.
15. V pubertě Hříšný tanec (ale i teď se na něj ráda dívám).
16. Bruce Willis.
17. Nic. Ale jó – SuperStar, jinak nic.

Mgr. Šárka Zdražilová

1. Před nástupem na mateřskou dovolenou jsem učila na ZŠ v Křídlech. Ale měla jsem možnost poznat i jiné školy v okolí.
2. První dojem byl opravdu zajímavý – nastoupila jsem do školy,

do které jsem kdysi chodila.

3. Někteří učitelé, kteří mě učili, se stali mými kolegy a můj třídní dokonce mým šéfem.
4. Učitelkou jsem chtěla být už od první třídy, měla jsem vždycky ráda děti.
5. Myslím, že je celkově uvolněná morálka i v rodinách, chybí úcta k autoritě, kterou jsme měli my.

6. Takový asi nebyl.
7. Zelenou, černobílou, černočervenou.
8. Asi ne.
9. Mám ráda pop, country i folk. Moje oblíbená skupina je Elán.
10. Ne.
11. V Chorvatsku.
12. Řecko – kvůli památkám.
13. Nelákají mě země s věčným ledem a sněhem.
14. Stačí mi zvířátka, která si pořídily naše děti – vodní želvy, kočky.
15. Už nevím, na televizi se skoro vůbec nedívám.
17. Účastnil se SuperStar.

Mgr. Lenka Sýkorová

1. Na žádně. Tato škola je pro mě úplně první.

2. První dojem nic moc. Je to tu jak jedno velké bludiště. Ale už jsem si zvykla.
3. Všechno je pro mě překvapením a velkou změnou.
4. Chtěla jsem být učitelkou v mateřské škole.
5. Určitě!
6. Fyzika.
7. Zelenou, černou, hnědou, žlutou, červenou.
8. Fazole, čočka, dršťková polévka.
9. U2, J. Nohavica.
10. Ne, jen se na ně ráda dívám.
11. Itálie.
12. Austrálie. Chtěla bych vidět koalu. Je krásná! A samozřejmě spoustu jiných věcí.
13. Ne.

14. Zvířátko nemám. Ale pořídím si želvu.
15. Ať žijí duchové.
16. Mám ráda české filmy, ale nemám oblíbené herce.
17. Nic. Znáám jen Standu Dolínka.

Mgr. Marcela Žďánská

1. ZŠ Zámek ve Žďáře nad Sázavou.
2. Příliš velká budova. Chodby působily smutně, vůbec né jako ve škole. Chyběla mi tady výzdoba na chodbách.

3. Trochu mě překvapila volnost o přestávkách, přebíhání z patra do patra, vzájemné navštěvování se ve třídách.
4. Vždycky jsem chtěla učit.
5. Určitě se změnil. Změnila se morálka v rodině a tím i chování dětí ve škole. Jsou drzejší, více si dovolí, protože za nimi stojí jejich rodiče. Slepě brání jejich chování (někteří).
6. Fyzika.
7. Červenou, modrou.
9. Folk, písničkáři.
10. Ne.
11. V Chorvatsku.
12. Nový Zéland, Skotsko – je tam krásná příroda.
14. Mazlíčka nemáme, chtěla bych psa, pokud by na to byly podmínky (zahradka).
17. Letos se účastnil soutěže SuperStar.

Soutěž DÍVKA LÉTA, kterou vyhlásil časopis Dívka, se stala velkým triumfem pro Lucku Uhlířovou a Lucku Kosteckou z 9.C naší školy. Proto jsme se rozhodli otisknout celou stránku, která vyšla v tomto časopise letos v říjnu, a dále vám nabídnout rozhovor s oběma vítěžkami celostátní soutěže.

Dívka **BEAUTY**

Dívka léta!

Je to tady! Vítězky soutěže Dívka léta, kterou jsme vyhlásili v Dívce Beauty, jsou na světě! Vybrat mezi množstvím „bestfriendek“ ty úplně nejlepší nebylo vůbec jednoduché. Nakonec jsme je přece jen našli a nachystali pro ně malé překvapení: ve fotoateliéru jsme připravili přehlídkové mólo, několik druhů outfitů a dali „modelkám“ příležitost vyzkoušet si povolání fotomodelky. Holky s nadšením souhlasily. A výsledek? Posuďte sami...

Soutěž Dívka léta u nás jednoznačně vyhrály dvě Lúci z Nového Města na Moravě. Kamarádky na život a na smrt, to jsou **Lucie Kostecká** a **Lucie Uhlířová**. Seznámily se před pěti lety v kroužku mažoretek a od té doby jsou pořád spolu.

Co si o tom všem myslí holky osobně?

Modýlek č. 1

Lucik – „Tenhle model je celkem v pohodě, ale do školy bych se v tom neodvážila, to tričko je až moc ulitý.“

Uhlí – „V tomhle bych šla v klidu kamkoliv, líbí se mi to, až na ty boty a pásek – to je moc i na mě.“

Modýlek č. 2

Lucik – „Takhle vymodelná bych šla snad jediné vyvenčit našeho psíka, je celý hnědej, tak bysme k sobě ladily.“ :-)

Uhlí – „Tak přesně v tomhle bych vyrazila do ulic, pohodlný, dobře nositelný. Líbí se mi účes, je střelený, ale výbornej!“

Modýlek č. 3

Lucik – „Všechno je úžasně pohodlný. V tomhle bych šla do školy, určitě, tohle bych zvládla.“

Uhlí – „Sukně je pohodlná, tričko celkem taky, ale ty boty, sice jsou trendy, ale nic pro mě. Pásek a náušnice bych si taky netroufla vzít.“

Co na sebe práskly:

„Na Lucikovi obdivuju její skromnost, temperament a přístup k životu. Vždycky mi dokáže pozvednout náladu a poradit v těžkých situacích. Ví, že se na ni můžu vždycky spolehnout. Abych nezapomněla, nenalícená by nešla ani na záchod.“

„Na Uhlí obdivuju hlavně její temperament. Je to takový třetidlo, ráda se předvádí a strašně ráda se fotí! Na druhou stranu mě vždy dokáže vyslechnout a poradit mi v nouzi. Jo, a s hřebenem v ruce dokonce i spí!“

FOTOGALERIE

Pro celou řadu „modelček“ rozhodly modelky, že se budou odměňovat v podobě nákupu v obchodě. Každá z nich si vybrala něco, co jí nejvíce líbí.

FOTO: PAVEL HORAČEK, VYŽÍSTKA: KLARA KATICEPOVA, STYLING: LEMKA PAVLA, PŘIPRAVILA: LUCIE JUBACKOVA

Nestává se každý týden, aby někdo z naší školy byl nejlepší v celé republice. O prázdninách se takový kousek povedl **Lucii UHLÍŘOVÉ a Lucii KOSTECKÉ** – dvěma dobrým kámoškám z 9.C. Podařilo se jim zvítězit v soutěži Dívka léta, kterou vyhlásil časopis Dívka Beauty. Co všechno se nakonec za tímto titulem skrývalo, jsme se od obou Lucií pokusili zjistit.

Jak jste se o soutěži dověděly?

U: Já jsem si v létě koupila časopis Dívka Beauty. Celkem jsem i váhala, jestli si ho mám koupit, nebo nemám – nebyla jsem rozhodnutá.

Takže pravidelně si ho nekupuješ?

U: Kupuju, ale tohle byla speciální další příloha Dívky, tak jsem si nakonec řekla, že si ji koupím. Byly tam docela zajímavé články. Prohlížely jsme si ho s Luckou. Ona najednou povídá: „Podívej, tam je vyhlášení soutěže Dívka léta pro nejlepší kamarádky.“ Tak jsme si řekly, že to zkusíme.

Jaké podmínky musela ta dvojice kamarádek splňovat, aby se mohly do soutěže přihlásit?

K: Nebylo to vlastně nijak omezený, jen se muselo jednat o nejlepší kamarádky, které se vzájemně dobře znají a skoro všechno o sobě ví. Musely jsme poslat

svoje fotografie a do soutěže se přihlásit.

Jak už spolu dlouho kamarádíte, když jste spolu mohly jít do soutěže jako nejlepší kamarádky?

K: Asi pět let. Poznaly jsme se blíž v mažoretkách, kam obě chodíme.

Co potom následovalo?

U: Po měsíci nám zavolali z redakce a chtěli vědět naše míry, velikost bot a podobně. My jsme tomu prvně vůbec nevěřily.

K: Zrovna ten den jsem přijela z chaty, najednou se objevila Lucka na kole a začala řvát, jestli jsem doma – já jsem si říkala, co se děje, co se stalo... No a ona mi řekla, že volali z redakce a že jsme byly vybrány v té soutěži jako Dívky léta.

Takže vás čekala prázdninová cesta do Prahy...

U: Ano, stanovili nám termín a čas, kdy se máme dostavit do Prahy do redakce časopisu Dívka.

Bylo tam více takový dvojic, jako jste vy?

K: Ne, byly jsme tam samy dvě.

To znamená, že si už předem vybrali vás na základě přihlášky a fotografií.

U: Říkali nám, že si vybrali podle fotografií, že jsme byli nejlepší.

Věděli jste dopředu, co vás v Praze čeká, jaká bude náplň toho setkání?

U: Přišel nám e-mail a tam bylo všechno napsáno – že to začíná v deset hodin, kam máme přijet a tak. Byly jsme tam celkem čtyři hodiny a věděly jsme, že nás čeká rozhovor, focení, oblékání do různých modelů, česání...

Bylo něco, co vás na celém tom dnu překvapilo nepříjemně?

U: Hned na začátku, když jsme tam přišly, tak ta paní vizážistka na nás vyjekla, jak to, že jsme namalovaný, že modelky se přece předem nemalují. Prostě s námi začala jednat jako s profesionálními modelkami, které se asi opravdu předem samy nemalují a nechají to až na odborníky.

Takže tam s vámi jednali, jako byste byly profesionální modelky?

U: Vlastně ano, ptali se nás, s kým máme smlouvu a tak.

Předpokládám, že vás tedy vizážistka odlíčila a namalovala vás podle svých představ znovu. Jí se nelíbilo, jak jste se samy vymalovaly?

U: Ale ano, celkem se jí to líbilo, jen se to nehodilo k těm modelům, které jsme si měly oblíct.

K: Líčila nás vlastně čtyřikrát – ke každému modelu znovu a trochu jinak.

Takže se o vaši vizáž starala jen tahle jedna paní?

U: Jedna paní nás líčila a česala a pak tam byla ještě stylistka, která nás oblékala.

K: Pak už tam byl jen fotograf, který nás fotil – ten byl naprosto úžasnej – pustil nám hudbu, abychom se uvolnily a cítily se při fotografování dobře.

Ve studiu tedy moc lidí nebylo?

U: Přišla se tam podívat šéfredaktorka a pak vlastně celá redakce. Říkali, že tohle se tam často nestává, tak je zajímalo, jak to probíhá a jak při focení vypadáme.

Ta soutěž se vyhlašuje každý rok?

K: Nevíme, ale asi to bylo letos poprvé.

Soutěž pro vás tedy dopadla skvěle, kdo ví, třeba se stane odrazovým můstkem pro vaši další kariéru. Ale zkusme trochu odbočit – je nějaké oblečení, které byste si na sebe nikdy nevzaly?

K: Pro mě je rozhodující, jak se v oblečení cítím. Kdybych se v něm necítila dobře, určitě si to nevezmu.

A co poslední výkřiky módy, oblečení, které právě letí – ovlivňuje vás to?

U: Já mám svůj styl a nemusím se zrovna přizpůsobovat výkřikům módy nebo tomu, co je právě IN.

Ale určitě sledujete módní trendy.

U: Sledujeme – hlavně v časopisech a tak. Je potřeba mít přehled o tom, co se nosí.

A jak jste byly spokojeny s oblečením, které pro vás připravili v Praze? Všechno se vám na něm zamlouvalo?

U: Mně se nelíbily pásy, které k mým modelům vybrali. Připadalo mi to až moc výstřední. Sama bych si je určitě nevzala, neodvážila bych si je vzít.

Nemůžu si pomoci, ale mně, ač tomu vůbec nerozumím, se ty pásy na těch fotkách líbí.

U: No mně se na těch fotkách už taky docela líbí, nevypadá to špatně, ale tam když jsem je viděla, tak jsem se úplně zhrozila.

Který model se vám z těch čtyř zamlouval nejvíce?

U+K: Určitě ten s číslem 2, ten byl super.

Jakou roli při výběru oblečení hraje jeho cena? Je to pro vás důležitá skutečnost?

U: Když se mi něco opravdu líbí, tak cena není ani moc důležitá. Když jsem ale rozhodnutá jen tak napůl, může cena rozhodnutí ovlivnit, dokáže mě odradit.

Máte nějakou oblíbenou značku oblečení?

U+K: Kenvelo.

A co kosmetika – máte oblíbenou značku?

U+K: L'Oréal.

Lákal by vás svět modelingu, chtěly byste se věnovat tomu, co jste zažily, třeba někdy profesionálně?

U: Kdyby byly nabídky, kdyby se něco vyskytlo, tak možná...

K: Na jednu stranu ano, na jednu ne – je u toho spousta stresu, všechno se odvíjí velmi rychle. Nemáte vůbec čas na sebe – úplně stačily ty čtyři hodiny, které jsme strávily v redakci Dívky. Ale kdyby byla nějaká solidní nabídka, tak asi určitě.

Jak reagovalo vaše okolí – věděli o tom vaši kamarádi, známí?

U+K: My jsme to moc nikomu neříkaly. Kdo to ale věděl, ten nám moc fandil a všichni nás podporovali. Když potom viděli ty fotky v Dívce, byli vlastně všichni nadšení. Někteří nás ani nepoznali.

Rozhovor připravil Zdeněk Havlík a Mgr. Petr Smékal

Kdo byl! Eduard SOŠKA

30. října 2004 byla v Novém Městě na Moravě odhalena pamětní deska Eduardu Soškovvi. Je pravděpodobné, že mnozí z vás se s tímto jménem ještě nesetkali, nebo jen tuší, že podobné jméno nese jedna z novoměstských ulic. Protože se jedná o významnou osobnost ve vztahu k našemu městu, bylo by dobré se s ní blíže seznámit.

Eduard Soška se narodil 2. 7. 1913 rodičům Eduardovi a Matyldě Soškových na samotě Tálský mlýn v Řečici. Měl čtyři sourozence – Matyldu, Bohuslavu, Marii a bratra Václava (žije v Řečici a je mu úctyhodných 88 let). Brzy po smrti matky byly děti svěřeny do výchovy příbuzných, a tak se Eduard objevuje v Novém Městě, kde žil u tety Gertrudy Jílkové, která měla obchod v domě číslo 213, na němž byla odhalena pamětní deska.

V roce 1933 nastoupil Eduard jako dvacetiletý vojenskou službu a sloužil na Slovensku u leteckého pluku. Vzhledem k situaci v Evropě a ohrožení ČSR fašistickým Německem byl v roce 1938 povolán do armády. Armáda však na základě výsledků mnichovské konference nevstoupila do boje, a tak se v březnu 1939 (15. 3. 1939 byly Čechy a Morava obsazeny německou armádou a 16. 3. prohlášeny Protektorátem Čechy a Morava) vrací domů. Situace v naší zemi ho však nenechává lhostejným, a proto se okamžitě zapojuje do odboje.

Stává se členem **Obrany národa** (velitelem místní organizace byl tehdejší učitel naší školy J. Tulis) a jako spojka shromažďoval informace a předával je dál. K další jeho činnosti patřila starost o ilegality (lidi, kteří museli uprchnout před gestapem a skrývali se). Takto se například staral o profesora J. Grňu, který uprchl bez základních věcí z Brna a skrýval se na Studnicích u rodiny Musilových. V období heydrichiády (květen – červen 1942) byla Obrana národa rozbita. Soška nadále pomáhá rodinám uvězněných nebo popravených. Používá krycí jméno Skřivánek.

V roce 1944 se zapojuje do práce organizace **Rada 3**, kde se stává velitelem pro oblast Nového Města na Moravě a okolí, jehož úkolem bylo vytvářet odbojovou síť. V lesích se zde objevují uprchlí ruští zajatci. Soška je vyhledáván a poskytuje pomoc (úkryty) a současně je zapojuje do odboje. Ve velmi nebezpečné situaci se ocitl v okamžiku, kdy se střetl s agenty gestapa (tzv. volavčí síť), kteří se vydávají za členy odbojové organizace se snahou proniknout k informacím o odboji.

Soška poskytuje pomoc výsadku Calcium (bydlí v jeho bytě, úkryt v lihovaru – radiové spojení s Velkou Británií). Gestapo již o Soškovi ví, ale zatýkají nejdříve jeho spolupracovníka Žižku, a tak se E. Soška stává 2. 7. 1944 ilegalistou. Skrývá se na Studnicích v seníku u Cyrila Musila. Jeho osud se naplní 1. listopadu 1944, kdy se Soška spolu s generálem Svatoněm přesunují z Proseče do Pasek. Zde se ukrývají v hájence u hajného Josefa Ehrenbergera. Skupina 8 gestapáků obklíčí hájenku a poručí četníkovi, který je doprovází, aby spolu s hajným vlezli na půdu. Hluk probudí Sošku se Svatoněm, kteří začali střílet po gestapu a využili zmatku, jenž nastal, a pokusili se o útěk. Gestapo je ale spatřilo a začalo pronásledování a střelba. Generál Svatoň (50 let), který byl pomalejší, byl zraněn a Eduard Soška (31 let) měl šanci uniknout vzhledem k tomu, že byl rychlejší. Vrací se ale ke Svatoňovi a pomáhá mu. Je však zraněn a sám se zastřelí ranou do spánku.

1. listopadu 1945 byl v Pasekách u Proseče odhalen památník oběma bojovníkům proti fašismu. Eduard Soška byl po válce posmrtně vyznamenán Československým válečným křížem (nejvyšší vojenské vyznamenání) a povýšen do hodnosti kapitána.

Mgr. Jaroslava Hnízdilová

MAŽORETKY V PAŘÍŽI

Asi v půlce září jsme se my, novoměstské mažoretky, vypravily společně s kapelou bystrické ZUŠ na dlouhou cestou směrem k turisticky navštěvované Paříži, jejíž hlavním lákadlem je proslulá Eiffelovka. Na cestu jsme se vypravily s nadšením, ale nečekala nás zábava, jak by se na první pohled mohlo zdát. Ve skutečnosti se pod tím vším skrývala obrovská námaha, která však stála za to!!!

V poledních hodinách jsme se všichni sešli před kulturním domem. Jakmile zastavil autobus, začal boj o výhodná místa. Nakonec jsme to všichni přežili ve zdraví a vyjeli na dlouhou cestu, kterou jsme si zkracovali, jak jen jsme mohli. Někdo si pustil hudbu, jinde probíhaly žhavé debaty...

Nakonec nám cesta uběhla rychle. Byli jsme sice unavení, ale těšili jsme se, až uvidíme Paříž. Nejprve nás čekala spousta vystoupení, která jsme společně s kapelou absolvovali skvěle. To ocenili hlavně tamější lidé. Abych nezapomněla - je tu jedna zajímavost. V Paříži každý druhý občan běhá. Mohli jsme se o tom přesvědčit sami, když jsme vyrazili na nákupy. Pařížané jsou zřejmě velice sportovně založení!!:)

Eiffelovka byla celkem pěkná, ale už docela zrezlá! Přesto to byl překrásný zážitek, na který nikdy nezapomeneme! Doufám, že podobných bude spousty a spousty! Ta námaha za to stála.

Lucie Uhlířová, 9.C

Kryštof Pavel Borovička z Kozonos

...NOVÉ PŘÍBĚHY PŘEDKA PANA BOROVÍČKY

Příběh předka pana Borovičky - Kryštofa Pavla Borovičky z Kozonos - začínáme vyprávět od nového školního roku. Snad se vám bude toto dobrodružství líbit a pomůže vám přeložení latinského textu do moderního jazyka českého. Myslím, že latinsky většina z vás nemluví ani nečte, a tak tato úprava byla nutná. Přeji mnoho zážitků a zábavy při líčení nezvyklých dobrodružství.

Tento dobrodruh se dostal i do Ameriky a celou ji projel a prochodil, byl pirátem a lapkou v lesích. Takže předávám slovo již deníku pana Borovičky, který byl nalezen náhodou jeho prapraprapotomkem při malování v jejich rodinném sídle.

Můj příběh se začíná odvíjet rok po vraždě našeho panovníka Václava (rok 1306 – pozn. překladatele) v městě Olomouci. Byl posledním mužem ze slavného rodu Přemyslovců. Po jeho smrti se na čas chopili vlády Habsburkové. Byla to doba plná válek a pútek mezi šlechtou a církví.

Byl jsem synem prostého šlechtice v malém sídle Kozonosy. Otec byl příslušníkem řádu templářů. Před několika lety se vrátil z jedné z mnoha křížových výprav proti nevěřícím a přivezl si mnoho zranění a několik vzácných knih a map z majetku jednoho sultána.

Bohužel v roce 1307 začala velká nepřátelská akce proti templářům ve Francii. Panovník Filip IV. zvaný Sličný zabil 2000 rytířů z řádu templářů a mnoho jich popravil. Zabavil jejich majetek a pronásledoval je po celém světě.

Můj otec se rozhodl opustit neisté prostředí našeho království a vydat se za strýcem na Sicílii. Cesta byla nebezpečná nejen kvůli loupeživým bandám, ale i pro velké množství papežských špehů, kteří začali také templáře pronásledovat.

Naše družina nebyla početná, ale byla dobře vyzbrojená. Proto jsme byli před menšími bandami lapků zcela bezpečni. Pro jistotu jsme se vyhnuli slovnému městu Řím, kde chtěl sice otec navštívit slavnou knihovnu papeže, ovšem nebezpečí zatčení bylo příliš velké.

Blížili jsme se k pobřeží, odkud chtěl kdysi slavný vůdce otroků Spartakus přelout úžinu do Sicílie (rok 71 před naším letopočtem – pozn. překladatele). Zde jsme vyčkávali na loď mého strýce, který byl bohatým obchodníkem a velkým učencem na jinak chudém

ostrově Sicílie. Obchodoval s obilím a dobytkem a pomohl si k velikému bohatství, i když často padla nějaká jeho loď do rukou pirátů, kterými se toto moře jen hemží. Jsou to většinou uprchlí galejníci a hrdlořezové, kteří vždy celou posádku povraždí. Loď mého strýce musely jezdit silně ozbrojené s doprovodem několika dalších menších lodí.

Jedné teplé noci nás přepadla velká skupina ozbrojenců. Byla to banda, která se ukrývala v nedalekých horách a měla na svědomí mnoho lidských životů. Přestože nás bylo méně, zahnali jsme je na útěk. Bohužel můj otec byl smrtelně zraněn šípem do krku. Když zemřel a pochovali jsem jej do zdejší země, objevila se na obzoru plachta loď mého strýce.

Mgr. Petr Smékal

BÍLÁ PASTELKA

18. 10. 2004 se v našem městě a nejen v našem městě konala sbírka Bílá pastelka. Za 20 Kč jsme si mohli zakoupit bílou pastelku a k tomu jsme dostali leták a kapesní kalendář na rok 2005. Výtěžek sbírky Bílá pastelka bude věnován na výukové programy pro lidi, kteří se učí zvládnout samostatnou chůzi se slepeckou holí.

Téměř každý z nás si někdy na vlastní kůži zažil tu chvilku nejistoty a strachu při pohybu poslepu – když třeba na schodech náhle zhaslo světlo nebo při hře „na slepou bábu“. Žijí však mezi námi lidé, kteří se bez zraku musí obejít 24 hodin denně. I ty nejobyčejnější činnosti všedního dne se pak stá-

vají takřka dobrodružstvím a vyžadují vedle odhodlání, pevné vůle a soustředění také jistou dávku speciálních dovedností. Nestačí jen prostě vzít bílou slepeckou hůl a jít ven. Dobré zvládnutí prostorové orientace a samostatného pohybu je otázkou několika měsíců intenzivního tréninku.

Podle údajů Světové zdravotnické organizace žije na celém světě asi 180 milionů lidí s vážným zrakovým postižením, z toho více než 40 milionů nevidomých. Navzdory pokroku v medicíně a preventivním opatřením toto číslo neustále roste. Neměli bychom být k osudu takto postižených lidí lhostejní a podle svých sil a možností bychom se jim měli snažit pomoci.

Podle propagačních materiálů zpracovala Iveta Jurovátá, 9.C

Vyzvídali jsme...

...tentokrát u paní učitelky Kropáčkové

Čím jste chtěla být na základní škole?

Chtěla jsem být učitelkou.

Jaké tři vlastnosti člověka jsou pro vás důležité?

Jsou to upřímnost, odvaha a umění být dobrým přítelem.

Jaká je vaše oblíbená barva?

Moje oblíbené barvy jsou černá, červená a modrá.

Jaké jídlo máte nejraději?

Moje oblíbené jídlo je tenký plátek chleba mezi dvěma tlustými plátky masa.

Kde jste letos byla na dovolené a jak se vám tam líbilo?

Byla jen dva dny v Orlických horách. Chtěli jsme zažít trochu dobrodružství, tak jsme se rozhodli, že přespíme v autě někde u lesa. Byl krásný večer, měli jsme výhled na západ slunce, prostě paráda.

Jenže tu samou noc na tom samém místě si nedaleký mládežnický tábor plnil stezku odvahy. Ale myslím, že jsme víc vystrašili my je.

Jakou zemi by jste chtěla navštívit?

Je jich víc – Ameriku, Island, Norsko, Austrálii, Nový Zéland, Tibet...

Váš největší sen?

Můj největší sen je postavit si pěkný dům.

Rozhovor připravila Anna Kuběňová, 9.C

KLUB „BENJAMÍNKŮ“ FBC DEVILS ZAHAJUJE SVOU PRVNÍ SEZÓNU!

FBC Devils vznikl na počátku roku 2004. Je to jeden z kroužků DDM Klubíčko v Novém Městě na Moravě. Velikou zásluhu na vzniku klubu má i město, které schválilo dotace, a občanské sdružení Artagency.cz.

Florbal je hra trochu podobná hokeji, ale největší rozdíl je v tom, že se hraje v halách na ploše o rozměrech 20 x 40 metrů. Hrací plocha je ohraničena malinkými mantinely vysokými 50 cm a na hřišti jsou dvě branky. Hraje se hokejkou z lehkého plastu v sestavě 5+1, to znamená pět hráčů, kteří mají hokejky, a brankář je bez hokejky.

A jaké je vybavení hráčů? Normální hráč v poli musí mít certifikovanou hokejku, štlupny, dres a sálové boty. Brankář má návleky na kolena a lýtka, na nich kalhoty a nahoře má dres s molitanem uvnitř, aby ho nebolelo, když na něj někdo vystřelí. Může mít rukavice, ale musí mít helmu.

A teď k současnému složení našeho teamu. Členové realizačního teamu jsou: naše správně švihlá trenérka Míša Mahlová a pomocní trenéři Martin Ťupa a David Žák. Hráči: takže v první řadě Petr Folprecht, Marek Pohanka, Jakub Sklenář, Martin Kašťánek, Jarda Martínek, který si při prvním zápase bohužel zranil kotník, a tak ho museli odvézt do nemocnice a teď nemůže chodit, a já. Dále zde hrají Pavel Král, Jakub Čuhel, Marek Drdla, Matěj Janeba, Radek Kaplan, Ondřej Novotný a náš brankář Tomáš Ptáček.

Náš první turnaj za FBC Devils se konal 3. října 2004 v Bystřici. Měli jsme velmi těžké soupeře, a to Hippos Žďár na Sázavou, Bulldogs Brno a ASK Bystřice. Tento turnaj se nám příliš nevyvedl a to taky proto, že jsme úplně nováčci a nemáme mnoho zkušeností.

Náš druhý turnaj se konal ve Žďáře nad Sázavou 10. října 2004 hned týden po tom prvním,

a proto jsme nemohli příliš natrénovat. Tentokrát jsme měli už přijatelnější soupeře - Sokol Brno III – Falcons, s nimi jsme válčili 9:1, SC Hattrick Brno, s kterými jsme se drželi první dvě třetiny a ve třetí nám utekli až na 16:7, a v posledním zápase jsme narazili na soupeře ZŠ Horní, s kterými jsme bohužel také prohráli a to 9:5.

Hledáme také nové talenty. Pokud tě baví florbal, tak se podívej třeba na internet na stránky www.nmm.cz a zde si najdi DDM Klubíčko. Tam najdeš florbal pro kluky a holky a odtud se můžeš dostat do našeho týmu FBC Devils. Nebo zajdi rovnou do Klubíčka a tam se domluv.

Jan Fousek, 8.C

V pondělí 27. září 2004 se před Kulturním domem v Novém městě na Moravě sešel plný autobus nadšenců, kteří úderem šesté hodiny vyrazili směr Praha. Po tříhodinové cestě vedly jejich první kroky do Divadla Na Fidlovačce.

Všem trochu pokazila radost změna programu, protože onemocněl jeden z účinkujících – herec Lubomír Lipský, takže se nemohlo uskutečnit původně plánované představení Fidlovačka aneb Žádný hněv a žádná rvačka. Ale i tak mohli všichni obdivovat některé známé herce přímo na jevišti v náhradním představení Balada pro banditu.

Po představení se dokonce s vybranými herci všichni setkali v hledišti divadla, a kdo měl zájem, mohl poprosit o autogram.

No řekněte, kdy se vám podepíše herec Ladislav Županič...

...nebo Ondřej Brousek?

Odpoledne čekalo na všechny zúčastněné největší lákadlo celého zájezdu – návštěva České televize na Kavčích horách. Všichni nahlédli do obrovských skladů se všemi možnými i nemožnými kostýmy, které byly v minulosti použity v mnoha pohádkách a filmech, ba co víc – úplně klidně si je mohli i vyzkoušet. Zde si na své přišli opravdu všichni.

Třešničkou na pomyslném dortu bylo studio Událostí (viz titulní strana), kde si všichni prohlédli čtecí zařízení moderátorů a dozvěděli se, jak se vlastně točí předpověď počasí.

Na závěr ještě nezbytná společná fotografie za moderátorským stolečkem, podpis od moderátora Událostí pana Josefa Marshala a hurá domů.

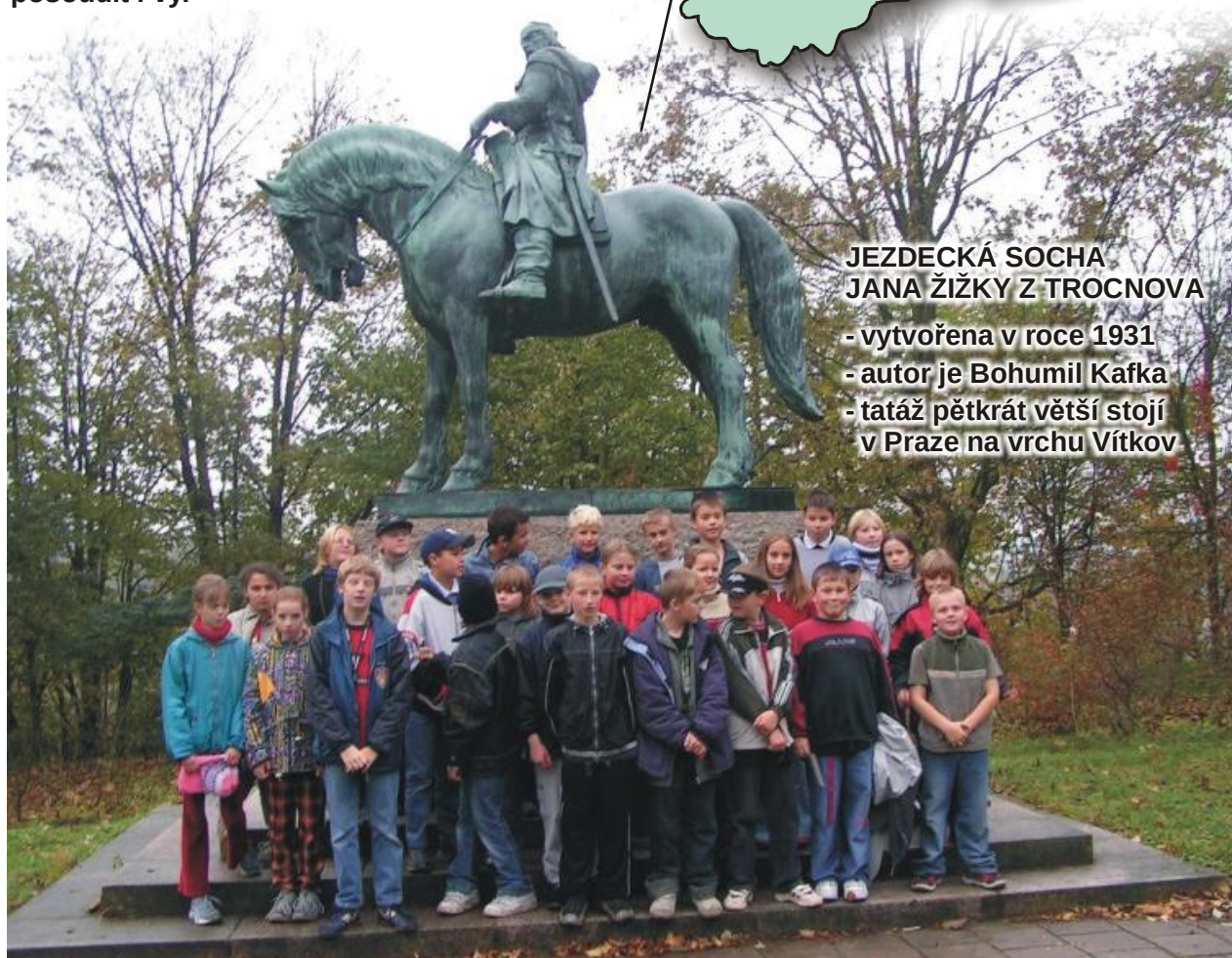
Výletníci

Putorování

za poznáním

Dvacátého a
jednadvacátého
října se vydaly páté
třídy na exkurzi do
Žďáru nad Sázavou a
do Přibyslavi.

Cílem jejich cesty bylo
poznávání památek a
zajímavých míst našeho
kraje. Co všechno pátáci viděli a
která místa navštívili, to můžete nyní
posoudit i vy.

**JEZDECKÁ SOCHA
JANA ŽIŽKY Z TROCNOVA**

- vytvořena v roce 1931
- autor je Bohumil Kafka
- tatáž pětkrát větší stojí
v Praze na vrchu Vítkov

KOSTEL SV. JANA NEPOMUCKÉHO NA ZELENÉ HOŘE

- poutní místo
- architekt Jan Blažej Santini
- od roku 1994 je zapsán v seznamu světového kulturního dědictví UNESCO - jedna z dvanácti památek ČR

ŽIŽKOVA MOHYLA

- postavená z kamenů dovezených z historicky významných míst v Čechách
- zde "dobojoval" svoji poslední bitvu husitský hejtman a vojevůdce Jan Žižka z Trocnova
- po dvaceti vítězných taženích se dostal k Příbyslavi, kterou se mu napoprvé nepodařilo dobýt, v noci zemřel údajně na mor, ale husité druhý den město dobyli a zcela vyplenili

ZÁMEK - HASIČSKÉ MUZEUM

- stálá expozice požární ochrany od historických parních stříkaček přes hasičské uniformy používané v různých zemích až po současnost - hasičské ochranné prostředky, hasicí přístroje...
- nově se děti dozvěděly, že dosavadně používané číslo 150 při volání k požáru bude změněno na 112 díky Evropské unii, kde se používá

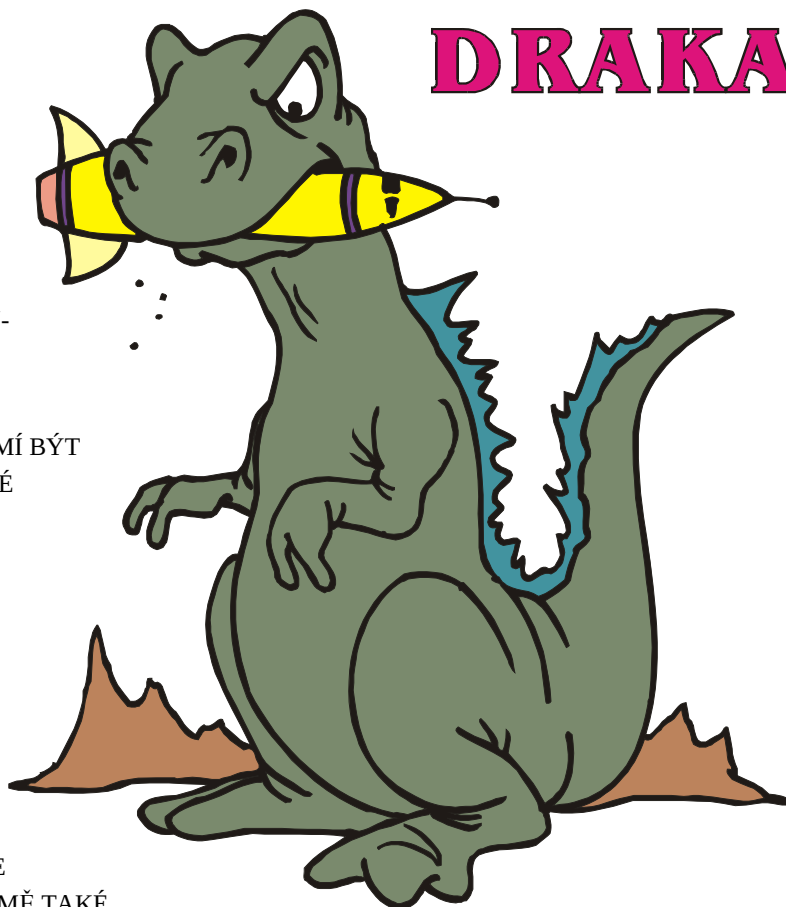
VÝTVARNÁ SOUTĚŽ PRO 1.-5. ROČNÍK**CHLAPCI A DĚVČATA!**

V MINULÝCH LETECH JSTE SE V HOJNÉM POČTU ZAPOJOVALI DO VŠECH VÝTVARNÝCH SOUTĚŽÍ, KTERÉ PRO VÁS PUCLÍK PŘIPRAVIL. PROTO JSME SE ROZHODLI, ŽE HNED DO PRVNÍHO LETOŠNÍHO ČÍSLA ZAŘADÍME DALŠÍ VÝTVARNOU SOUTĚŽ, VE KTERÉ BUDE VAŠÍM ÚKOLEM NAKRESLIT POHÁDKOVÉHO DRAKA. JISTĚ ZNÁTE SPOUSTY POHÁDEK, VE KTERÝCH DRACI VYSTUPUJÍ, URČITĚ JSTE VIDĚLI DRAKA MOCKRÁT V KINĚ NEBO V TELEVIZI. V TÉTO SOUTĚŽI TEDY MŮŽETE POPUSTIT UZDU SVÉ FANTAZII A NAKRESLIT DRAKA, JAK SI HO PŘEDSTAVUJETE PRÁVĚ VY.

JEDINOU PODMÍNKOU JE, ŽE DRAK NESMÍ BÝT OBKRESLEN Z ŽÁDNÉ KNÍŽKY ANI Z JINÉ PŘEDLOHY, MUSÍ TO BÝT VÁŠ VLASTNÍ VÝTVOR. POKUD SE CHCETE SOUTĚŽE ZÚČASTNIT, ODEVZDEJTE VLASTNORUČNĚ NAKRESLENÝ A PODEPSANÝ OBRÁZEK VAŠÍ PANÍ UČITELCE, KTERÁ JEJ PŘEDÁ REDAKCI NEJPOZDĚJI DO **30. LISTOPADU 2004.**

Z VAŠICH OBRÁZKŮ UDĚLÁME VÝSTAVKU A NEJLEPŠÍ DRAKY OTISKNEME V PŘÍŠTÍM ČÍSLE PUCLÍKA A SAMOZŘEJMĚ TAKÉ ODMĚNÍME HEZKOU CENOU.

NAKRESLETE POHÁDKOVÉHO DRAKA

PUCLÍK

Školní časopis Základní školy v Novém Městě na Moravě – číslo 29 – listopad 2004

Vydává Základní škola Nové Město na Moravě, Vratislavovo náměstí 124 výhradně pro vnitřní potřebu.

Redakční rada: Zdeněk Havlík, Mgr. Petr Smékal, Mgr. Ivana Fousková
Gabriela Buchtová, Anna Kuběňová, Iveta Jurovátá, Lucie Uhlířová, Andrea Šikulová
Petra Srnská, Eliška Kuběňová, Dita Niesnerová, Jan Fousek, Josef Tulis

e-mail: puclik@nmnm.cz

<http://zs1.nmnm.cz>

Číslo 29 vyšlo 10. listopadu 2004 v nákladu 35 výtisků